

[Den fg. finansminister.]
indtræden. Det foreslås dog, at denne henstandsordning normalt kun kan løbe i 12 år fra zoneinddragelsen at regne.

Det foreslås, at den primærkommune, hvori den afgiftspligtige ejendom ligger, efter ejerens begæring tilpligtes at overtage ejendommen til den ejendomsværdi, hvortil den er ansat umiddelbart efter zoneinddragelsen. Begæring skal fremsættes senest 4 år efter zoneinddragelsen.

Ved den første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal der efter forslaget betales en afståelsesafgift. Denne afgift skal svares af det beløb, hvormed afståelsessummen overstiger slutbeløbet ved opgørelsen af frigørelsesværdien. Afgiften skal dog højst svares af forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum. Afståelsesafgiften foreslås udredet med 60 pct., og den træder i stedet for den særlige indkomstskat, der efter de nugældende bestemmelser skal svares af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom i medfør af reglerne i § 2, nr. 13, jfr. § 7 A, i lov om særlig indkomstskat.

Er ejendommen erhvervet i nærings- eller spekulationsøjemed, skal der derimod ikke svares afståelsesafgift. I dette tilfælde skal der svares almindelig indkomstskat af fortjenesten ved afståelsen efter de sædvanlige regler, idet der dog ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste fradrages et til frigørelsesafgiften svarende beløb.

Frigørelsesafgiften og afståelsesafgiften tilfalder efter forslaget den amtskommune, hvori den afgiftspligtige ejendom ligger. Afgiften hensættes til en fond, hvis midler efter regler fastsat af boligministeren kan udlånes til gennemførelse af byggemodningsarbejder og andre foranstaltninger i forbindelse med bymæssig bebyggelse inden for amtskommunen eller til finansiering af primærkommunens overtagelse af fast ejendom efter ejerens begæring i henhold til lovforslagets § 8.

Det er umuligt at skønne over, hvor meget frigørelses- og afståelsesafgiften vil kunne indbringe. Provenuet vil afhænge af en række faktorer, såsom prisudviklingen i almindelighed, prisudviklingen for fast ejendom i særdeleshed og ikke mindst af den indvirkning, som loven om by- og landzoner

samt nærværende lov vil få på ejendomspriserne.

Som følge heraf vil det heller ikke være muligt at skønne over størrelsen af det provenutab af særlig indkomstskat, som staten påføres ved en gennemførelse af det foreliggende lovforslag. Efter de nugældende bestemmelser i § 11 i lov om særlig indkomstskat tilfalder en tredjedel af denne skat den eller de kommuner, hvor erhververen af den særlige indkomst er indkomstskattepligtig. For de af det foreliggende lovforslag omfattede ejendomme må staten således afgive to tredjedele af den særlige indkomstskat, der kunne være blevet pålignet, såfremt bestemmelserne i § 2, nr. 13, om fortjeneste ved afståelse af fast ejendom i lov om særlig indkomstskat m. v. fortsat havde kunnet finde anvendelse.

Lovforslaget forudsættes at skulle have virkning fra 1. august 1969 at regne, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor by- og landzonenloven træder i kraft.

Lovforslaget er sammen med indenrigsministerens forslag om tilbudspligt det sidste led i regeringens planer til en ny jordlovgivning. Lovforslaget vil fremme udbuddet i byzonerne af jord til bymæssig anvendelse, og det er regeringens håb, at man ved en grundig, saglig behandling af de fremsatte lovforslag kan nå frem til en retfærdig løsning af de komplicerede problemer, som hele jord- og planlægningslovgivningen frembyder.

De samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. og forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende frigørelsesafgift m. v.) er en følge af lovforslaget om frigørelsesafgift samt af det tidligere fremsatte forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og bemærkningerne til disse, skal jeg anbefale, at lovforslagene undergives en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om kommunale personfradrag m. v.*

Ifølge den kommunale indkomstskatte- lov, der skal gælde under kildeskatteord-

[Indenrigsministeren.]

ningen, er det personfradrag, der anvendes ved kommuneskattens beregning, principielt det samme, som gælder for statsskattens vedkommende. Det er imidlertid fastsat, at der skal åbnes kommunerne adgang til efter nærmere regler at anvende lavere personfradrag. I overensstemmelse hermed foreslås det ved nærværende lovforslag, at kommuner under en vis størrelse foruden statens fradrag på 5.000 kr. kan vælge et fradrag på 4.000 kr. eller 3.000 kr., alt efter kommunens indbyggerantal.

Endvidere foreslås den procent, der skal gælde for begrænset skattepligtige personer, fastsat til 10.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om revision af den kommunale inddeling i Århus, Odense og Ålborg byområder.*

Lovforslaget tilsigter at løse inddelingsproblemerne omkring provinsens 3 største bysamfund, hvis forhold ikke har kunnet afklares efter de i lov om revision af den kommunale inddeling af 3. juni 1967 indeholdte regler. Det er i denne lovs § 3 fastsat, at kommuneinddelingen omkring landets byer skal tilrettelægges således, at bysamfund, der ligger i flere kommuner, men som må betragtes som samhørende, normalt kommer til at ligge i samme kommune, og denne lovbestemmelse gælder også for inddelingsforholdene omkring Århus, Odense og Ålborg byer.

For hovedparten af de administrativt delte byer er det overladt til indenrigsministeren efter indstilling fra kommunalreformkommissionen at gennemføre den ny kommuneinddeling, men for Århus, Odense og Ålborg byområder kan indenrigsministeren kun gennemføre ændringer i kommuneinddelingen, hvis der lokalt kan opnås enighed mellem kommunerne om inddelin-

gen. Det er i inddelingslovens § 9 pålagt kommunalreformkommissionen at foretage særlige undersøgelser af kommuneinddelingsproblemerne i de 3 byområder, der skal kunne anvendes som grundlag for kommunernes forhandlinger, og kommissionen forventes at bistå kommunerne under disse forhandlinger.

Kommunalreformkommissionen har afsluttet undersøgelserne i de 3 byområder og har ført forhandlinger med kommunerne, men der er ikke opnået enighed mellem kommunerne om den fremtidige kommuneinddeling.

Der er i undersøgelserne — som udgangspunkt for kommunernes forhandlinger — skitseret forskellige løsninger på inddelingsproblemerne. Der er foreslået såvel en samling af kommunerne i de enkelte byområder i én kommune som en opdeling af byerne i et begrænset antal kommuner. I Århusområdet er der således — foruden en samling af byområdet i én kommune, der i alt omfatter 17 hele kommuner og dele af 4 kommuner — skitseret en selvstændig kommune for det sydvestlige byområde bygget op omkring et planlagt B-center ved Hasselager, en vestlig kommune omfattende udviklingsområderne omkring Viborgvej og Silkeborgvej og en eventuel nordlig kommune for de nordlige udviklingsområder i byen. I Odenseområdet, hvor forslaget til en samling af byen i én kommune omfatter 11 hele kommuner og dele af 3 kommuner, er der derudover skitseret en nordvestlig kommune — eventuelt to nordvestlige kommuner — omkring Pårup og Næsby og en sydvestlig kommune omkring Dalum og Sanderum. I Ålborgområdet omfatter forslaget til en samling af byen i én kommune 9 hele kommuner og dele af 6 kommuner, men der er herudover skitseret en opdeling af byområdet i 2 kommuner — en nordenfjords og en søndenfjords kommune — og en opdeling i 3 kommuner ved en deling af det søndenfjords område i to kommuner med Hasseris og Ålborg som centre for hver sin kommune.